

Проект
Закоуу

833

ас

10

Львів. Бібліотека
АН УРСР

I.

Проект закону

про Державну Народню Раду

Української Народньої Республіки

(Передпарлямент).

II.

Проект закону

про тимчасове верховне управління

та порядок законодавства

в Українській Народній Республіці.

1919

(Ці законопроекти складені на основі постанови Ради Міністрів У. Н. Р. комісією з представників міністерств, наукових та громадських організацій).

X809 (244)

ПРОЕКТ ЗАКОНУ

Про внесення змін до Закону
Про ліцензування діяльності
фінансових установ

ПРОЕКТ ЗАКОНУ

Про внесення змін до Закону
Про ліцензування діяльності
фінансових установ

Львівська державна
наукова бібліотека
№ 4761

Відомості про книгу: № 4761, Львівська державна наукова бібліотека

Проект закону

про Державну Народню Раду Української Народньої Республіки.

I.

Про Державну Народню Раду та її склад.

1. До скликання постійного законодавчого органа Української Народньої Республіки, законодавча влада У. Н. Р. належить Державній Народній Раді.
2. Державна Народня Рада є тимчасовий законодавчий орган, члени якого заховують свої уповноваження до скликання постійного законодавчого органа, але не довше одного року. Як що через рік по скликанню Д. Н. Р. не буде можливим скликати постійного законодавчого органу, то для продовження законодавчої роботи призначаються нові вибори членів Д. Н. Р. на таких же умовах, що до терміну їх уповноважень.
3. Державна Народня Рада складається з 200 членів, з цього числа 100 осіб обирається населенням, 30 осіб делегують політичні організації і 70 осіб делегують громадські організації та наукові і громадські установи. Порядок виборів представників від населення і розподіл числа представників від політичних організацій, громадських та наукових установ, зазначається особливим законом.
4. Список членів Д. Н. Р. оголошується до загального відома в урядовому часописі.
5. Члени Державної Народньої Ради є представниками громадян Української Держави.
Раз обраного чи делегованого члена Державної Ради не можна відкликати і в його діяльності в Державній Раді вказати якими небудь інструкціями.
6. Мандат члена Державної Ради тратить силу тільки в наслідок його смерті, уневаження мандату через Державну Раду, добровільного зложення мандату, або утрати виборчого права.

Про страту сили мандату Голова Державної Ради негайно повідомляє листовно Міністра Внутрішніх Справ, а цей

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

до 14 днів по одержанні повідомлення оголошує в урядовім часописі наказ про доповняючий вибір.

7. Міністр Внутрішніх Справ в день отворення Державної Ради передає їй всі виборчі акти разом з внесеними протестами.

II.

Особисті права членів Державної Народньої Ради.

8. Членам Державної Народньої Ради вручає Міністр Внутрішніх Справ окремі посвідчення, що уповноважують їх до вступу до Державної Ради.
9. Члени Державної Народньої Ради користуються всіма правами і виконують всі свої обов'язки тільки особисто. За свою діяльність в Д. Н. Р. відповідає він тільки перед самою Державною Радою.
10. Члени Д. Н. Р. від хвили обрання чи делегування їх до складу Д. Н. Р. до хвили, коли скінчаться уповноваження, не виключаючи і перерви між сесіями, не підлягають переслідуванню, ані арешту без згоди Д. Н. Р., за винятком схоплення на горячій вчинку.
В тім останнім разі належить про це довести негайно Голові Д. Н. Р. і просити дозволу на дальший арешт та дальше карно-судове слідство.
На жадання Д. Н. Р. арешт мусить бути негайно знесений і карно-судове слідство що до члена Д. Н. Р. припинено.
В випадку перерви між сесіями повище право належить Голові Державної Ради.
11. Члени Д. Н. Р. звільняються від заклику в армію та флоту У. Н. Р. і не потребують відпусток від своїх установ для участі в праці Д. Н. Р.
За членами Д. Н. Р. на весь час перебування їх в цім стані заховуються попередні їх посади на Державній і муніципальній службі.
12. Члени Д. Н. Р. за погляди і міркування, висловлені при виконанні своїх обов'язків в засіданнях Д. Н. Р. відповідають лише перед Д. Н. Р.
13. Члени Д. Н. Р. на прилюдних і неприлюдних засіданнях Д. Н. Р. і в предпарламентських комісіях користуються правом цілком свободі висловлювати свої думки,

робити внески, вносити запити, розповідати про одержані відомості і т. и.

Якщо Голова, або його заступник під час засідання добачить непристойності в поведінці члена Д. Н. Р. в допущених словах, вчинках чи жестах, що зачіпають честь або самої Д. Н. Р., або установ, або громадянина, то віддає винного дисциплінарній карі, згідно з регуляментом Д. Н. Р. Покараний в такий спосіб член Д. Н. Р. не може бути покараний за ці ж вчинки по скінченні його уповноважень.

Члена Державної Ради, що в своїй промові, або в заяві в Державній Народній Раді, нарушив права приватної особи, може укривджений притягнути до карно-судової відповідальності. На той випадок судова влада має одержати дозвіл Д. Н. Р.

14. Член Державної Народньої Ради не може купувати ani арендувати державні добра або приймати державні роботи, або доставки, не може також одержувати ніякої державної концесії.
15. Члени Д. Н. Р. одержують платню і инше задоволення в розмірах, що їх визначить сама Д. Н. Р.
16. За згодою Голови Державної Народньої Ради може кожний член Ради звертатись з устним запитом до присутнього в салі члена Уряду.

III.

Порядок скликання сесії та вибору Президії Д. Н. Р.

17. Перша сесія Д. Н. Р. скликається Головою Директорії У. Н. Р. не пізніше 2 тижнів з мента, коли буде обрано чи делеговано одну третину всього числа членів Д. Н. Р. Скликана сесія розпочинає свою роботу, коли на місце зібрання сесії прибуде 45 осіб з числа обраних чи делегованих.
18. Сесія Д. Н. Р. поділяється на чергові і надзвичайні. Чергові сесії збираються два рази в рік, 15 Травня, і 1 Листопада. Про місце засідання сесії оголошується в офіційальному органі за два тижні до початку сесії. Чергові сесії продовжуються два місяці. Цей термін може бути продовжений або з постанови Д. Н. Р., або з вимоги Голови Директорії, або з вимоги Ради Народніх Міністрів.

Надзвичайні сесії скликаються Головою Директорії або з власної ініціативи, або по вимозі Р. Н. М., або Президії Д. Н. Р. Надзвичайна сесія Д. Н. Р. розглядає ті питання, що зазначені в офіційному оголошенні про скликання надзвичайної сесії, а також і поставлені на порядок дня під час тривання сесії. Після розгляду цих справ сесія закривається.

19. Перше засідання Д. Н. Р. одкриває Голова Директорії, або з його доручення Голова Ради Народніх Міністрів, відчитуючи наказ про скликання Д. Н. Р. і покликуючи до тимчасового проводу найстаршого віком члена Д. Н. Р.
20. Державна Народня Рада вибирає з поміж себе Голову та відповідне число його заступників і секретарів. Всі вони творять Президію Д. Н. Р. і виконують свої обов'язки аж до вибору нової Президії.
21. Державну Народню Раду можна розв'язати тільки тоді, коли буде обрано постійний законодавчий орган Української Народньої Республіки.

Тим самим наказом, що розв'язується Д. Н. Р., скликається рівночасно постійний законодавчий орган на першу його сесію.

Перерва між розв'язанням Д. Н. Р. і початком першої сесії постійного законодавчого органу У. Н. Р. не може тривати більш одного місяця.

IV.

Про компетенцію Державної Народньої Ради.

22. До компетенції Державної Народньої Ради, за винятком справ: про самостійність У. Н. Р., закона про тимчасове верховне управління та порядок законодавства в Д. Н. Р. і закона про Д. Н. Р. (на підставі якого вона існує) і закона Центральної Ради від 9. січня 1918 року про національно-персональну автономію, належить:
 - а) обговорення всіх законопроектів, що вступають до Д. Н. Р. від Голови Директорії або Голови Ради Народніх Міністрів.
 - б) розроблення законопроектів, які виникають з власної ініціативи Д. Н. Р.
 - в) обговорення бюджету Республіки та всіх асигнувань з Державної Скарбниці. Обрахунок державних прибутків і видатків повинен бути вияснений не пізніше початку другої сесії.

- г) розгляд справ про позички та інші державні забор'я-
зання.
 - д) контроль діяльності уряду шляхом: 1) інтерпеляції, 2)
запитань, 3) призначення окремих парламентарних ан-
кетних або слідних комісій.
 - е) розгляд відчиту Державного Контролю по виконанню
бюджету попередніх років, а також всіх асигнувань
з Державної Скарбниці.
 - ж) розгляд і ствердження міжнародніх умов.
 - з) оголошення війни і заключення миру.
23. Тільки Державна Рада має право означувати валюту,
ухвалювати емісію Державних Кредитових білетів, та
державних облігацій порядком, визначеним в окремих
законі.
24. На жадання Д. Н. Р. Голова Ради Міністрів, та інші
члени Уряду або їх представники мусять явитися в ви-
значений час на засідання Д. Н. Р. або її комісії, де
і повинні бути вислухані негайно.
Міністри, або визначені ними представники Уряду ма-
ють право брати участь в засіданнях Д. Н. Р. або її
комісії і промовляти поза чергою.
25. Державна Народня Рада має право приймати петиції від
громадян У. Н. Р., приватних державно-зарєєстрованих
товариств, кооперативів та корпорацій з публично-пра-
вовим характером. Д. Н. Р. окремою ухвалою може пе-
редати петиції відповідним Міністрам і жадати від них
пояснень що до справ, до яких відносяться петиції. Міністри
мусять дати жадані пояснення, або їх відмовити з подан-
ням причин.
26. Державна Рада для найліпшого проведення своєї роботи
утворює зі своїх членів різні комісії, може також уста-
новити окрему комісію зі своїх членів, що-б вияснити
і усталити спірні форми певної справи.
Може надати цій комісії право взивати свідків і знавців,
щоб зложити свої зізнання перед комісією, а також
право переслухувати під присягою, послуговуючись від-
повідними постановами судового поступовання.
27. На випадок смерти Голови Директорії, його добровіль-
ного передвчасного уступлення, психічної або тяжкої
фізичної недуги, Державна Рада негайно приступає до
вибору нового Голови Директорії.

Факт психічної або тяжкої фізичної недуги Голови Директорії встановляє Державна Народня Рада. Вибраний буде той, хто одержить абсолютну більшість голосів, при чому голосування odbyвається таємно.

28. Державна Народня Рада сама рішає про важність опротестованих обрань або делегування членів на підставі окремого внесення своєї мандатної комісії.
Член Державної Н. Ради, що його обрання, або делегування опротестовано, користується своїми правами і виконує свої обов'язки до хвили, коли Державна Рада ухвалить неважність його вибору.
29. Рада Народніх Міністрів, або окремі Міністри, що їм Д. Н. Р. висловить недовіря, уступають з Уряду.
На випадок обжаловання Д. Н. Радою, Голова Директорії, Голова або члени Ради Народніх Міністрів, мусять негайно здержатись від дальшого виконання своїх службових справ і обов'язків, аж до часу, коли найвищий суд порішить цю справу.
30. Як що Голова Директорії, Голова або члени Ради Народніх Міністрів навмисне, або з важної недбалости нарушать в обсягу своєї службової діяльності основні, або інші закони, то вони відповідають перед карним судом.
31. Право обжалування належить Д. Н. Р. Така постанова ухвалюється Д. Н. Р. в присутності найменше половини всіх її членів та 2/3 голосів присутніх членів.
Карне поступовання веде Найвищий суд.
32. В разі виправдання судом обжалованої особи, вона вертає негайно до виконання своїх урядових справ і обов'язків.

V.

Про порядок ведення справ Д. Н. Р.

33. Ухвали Державної Ради западають звичайною більшістю голосів присутніх членів.
34. Ухвалений Державною Народньою Радою законопроект відсилає Голова Державної Ради Голові Ради Міністрів, а цей до 3 днів Голові Директорії до ствердження протягом 7 днів.

Стверджений Головою Директорії законопроект вертає знов до Голови Ради Народніх Міністрів для оголошення через Державну Канцелярію в Вістнику Державних Законів з підписом Голови Директорії і відповідного Міністра або відповідних Міністрів чи цілої Ради Міністрів і посвідченням Державного Секретаря.

Перед початком тексту закону належить зазначити, що ухвалила його Державна Народня Рада згідно з постановами відповідних артикулів.

35. На випадок відмови ствердження законопроекту Головою Директорії, має він протягом 7 днів звернути законопроект Голові Ради Народніх Міністрів з письмевним наведенням причин, чому його не стверджено.

Голова Ради Народніх міністрів протягом дальших 3 днів відсилає не стверджений законопроект Голові Д. Н. Р., який ставить його на денний порядок найближшого засідання Д. Н. Р.

Д. Н. Р. або приймає уваги Голови Директорії, що до потреби змін в законопроекті, тоді відсилає його до відповідної комісії для дальшого правильного трактування або приймає заново в цілості без змін 2/3 голосів присутніх в цьому засіданню членів Д. Н. Р.

Прийнятий в цей спосіб законопроект Голова Державної Народньої Ради відсилає Голові Ради Народніх Міністрів з метою негайного оголошення його в Вістнику Державних Законів.

36. Законодавчі питання, що виникають з власної ініціативи членів Державної Народньої Ради, подаються до президії її в листовній формі за підписом не менше 10 членів Ради.

37. Всі законопроекти, що поступають в Державну Народню Раду, по обговоренні їх, ухвалюються або відхиляються нею, або направляються до розроблення комісії.

38. Інтерпеляції до Уряду або його членів подаються в листовній формі, за підписом 10 членів Д. Н. Р. і передаються до її президії, для докладу в засіданню Державної Народньої Ради та в випадках їх ухвали, передаються Раді Народніх Міністрів.

39. На внесену інтерпеляцію уряд може відповісти негайно,

або заповісти відповідь на означений термін, або врешті відмовити в відповідній мотивованій заяві.

Державна Народня Рада на окреме внесення може ухвалити одчинення дискусії над відповіддю Міністра на внесену інтерпеляцію.

Може вона на окреме внесення ухвалити, чи вважає відповідь Міністра задовольняючою й приймає її до відома, чи ні, або ухвалити, що переходить до дальших чергових справ з зазначенням мотивів або без їх зазначення.

40. Засідання Д. Н. Р. відбуваються, коли на них присутні не менш як третина членів Ради, закликаних на дану сесію.

VI.

Про прилюдність засідань Д. Н. Р.

41. Засідання Державної, Народньої Ради є прилюдні. Засідання Державної Народньої Ради можуть бути неприлюдні на жадання Голови Державної Ради, членів уряду або найменше 10 членів Державної Народньої Ради на підставі окремої ухвали, що западає по упущені публікою салі нарад.
42. Не можна нікого потягати до відповідальности за справоздання з прилюдного засідання Державної Народньої Ради, коли воно згідно з правдою.
43. В засіданнях Комісії Д. Н. Р. сторонні особи не допускаються; згідно з постановою більшости комісії можуть бути закликані на засідання комісії Д. Н. Р. з правом дорадчого голосу фахівці.

VII.

Про внутрішній устрій Д. Н. Р.

44. Внутрішній устрій та розпорядок праці Д. Н. Р. зазначаються регуляміном, який складається Д. Н. Р. відповідно цьому закону.
Вироблений Д. Н. Р. регулямін стає обов'язуючим після оголошення його в „В. Д. З.“, і для своєї важности не потребує затвердження Голови Директорії.
До ухвали Д. Н. Р. свого регуляміну має силу тимчасовий регулямін, який ухвалено Радою Народніх Міністрів.

45. В випадку порушення порядку членом Д. Н. Р. він може бути згідно з регуляміном усунений з цього засідання, або і позбавлений на якийсь час права брати участь в засіданнях Д. Н. Р., лише загальною постановою Д. Н. Р. або її Комісії по залежності.
46. Цей закон до оголошення вводиться в чинність по телеграфу.
-

Проект закону

про тимчасове верховне управління та порядок законодавства в Українській Народній Республіці.

До часу, коли матиме чинність в Українській Народній Республіці повна Конституція, що визначить державний устрій у всіх частинах державної діяльності та спиратиметься на послідовне і всебічне зужиткування засад народнього суверенітету, себто, що вся Верховна Влада безпосередньо походить від народа і виявляється через Парлямент, скликаний на підставі загального, рівного, таємного, безпосереднього і пропорціонального виборчого права, без ріжниць пола, національності і віроісповідання, видається цей закон, що визначає тимчасове Верховне Управління та порядок законодавства в У. Н. Р.

I.

Верховна Влада.

1. Верховна Влада У. Н. Р. тимчасово організується шляхом вищезазначеного розмежування та координування вищих Державних функцій поміж Директорією, в особі її Голови, Радою Народніх Міністрів і Державною Народньою Радою.

Склад, порядок скликання, та обсяг праводержавної Народньої Ради визначає окремий закон.

II.

Директорія У. Н. Р.

2. Директорія У. Н. Р. в особі Голови Директорії іменем У. Н. Р.

- а) затверджує ухвалені Державною Народньою Радою закони;
- б) затверджує ухвалені Радою Народніх Міністрів призначення та звільнення,
- в) затверджує ухвалені Державною Народньою Радою умови з іншими Державами,
- г) видає на пропозицію Ради Народніх Міністрів акти амністії та помилування,

- д) репрезентує Українську Народню Республіку перед иншими Державами за відповідальність Голови Ради Народніх Міністрів,
- е) покликає Голову Ради Народніх Міністрів та затверджує членів Ради Народніх Міністрів,
- д) Директорія має окремий цивільний лист, що ухвалюється законодавчим шляхом.

III.

Рада Народніх Міністрів.

4. Голова Ради Народніх Міністрів формує Раду Народніх Міністрів, в склад якої входять всі Міністри або Керуючі Міністерствами, та Державний Секретарь, останній з правом дорадчого голосу.

5. Справи, що відносяться до Міністерства, представники яких не присутні на засіданні Ради Народніх Міністрів, не можуть вирішуватися в тому засіданню Р. Н. М.

6. Державний Контрольор, кандидатура якого ухвалюється Радою Народніх Міністрів і затверджується Головою Директорії, не входить в склад Ради Народніх Міністрів, але запрошується на всі засідання Р. Н. М., в яких розглядається питання зв'язане з інтересами скарбу, з правом голосу і протесту.

7) В обсягу діяльності окремого Міністерства і належних до нього відомств тільки відповідний Міністер чи Керуючий Міністерством має право в порядку управління видавати розпорядження, вказівки та інструкції, укладати часово умови і вирішати всі справи Міністерства за своєю особистою відповідальністю перед Р. Н. М.

8. Рада Народніх Міністрів за діяльність Уряду відповідає перед Державною Народньою Радою.

IV.

Законодавство в Українській Народній Республіці.

9. Українська Народня Республіка управляється на точній основі законів у відповідний спосіб виданих.

10. Законопроекти відповідних Міністерств по ухвалі їх Радою Народніх Міністрів подаються на розгляд Державної Народньої Ради через її Президію.

11. Внесені в Державну Народню Раду законопроекти або ухвалюються нею самою, або передаються нею на остаточне розв'язання Ради Народніх Міністрів.

12. Проекти законів ухвалених Д. Н. Р. або Радою Народніх Міністрів (згідно ст. 11) за належними підписами подаються через Державну Канцелярію на затвердження голови Директорії У. Н. Р.

13. Подані на затвердження Голови Директорії У. Н. Р. постанови Державної Народньої Ради на протязі 7 діб, або затверджуються Головою Директорії, або повертаються до Державної Канцелярії незатвердженими.

Незатверджені постанови Д. Н. Р. подаються Головою Ради Народніх Міністрів до Державної Народньої Ради на новий розгляд. Постанова ухвалена нею в тій же самій редакції набирає остаточно силу закона.

14. Законопроекти ухвалені Державною Народньою Радою, або Радою Народніх Міністрів (§ 11) і затверджені Головою Директорії У. Н. Р. оголошуються у Вістнику Державних Законів, за підписом Голови Ради Народніх Міністрів, відповідного Міністра та Державного Секретаря.

15. Після оголошення закону в В. Д. З. закон набирає обов'язуючої для всіх сили в терміні, що зазначено в самому законі, а як що такий термін в законі не зазначено, то з дня одержання на місцях примірника В. Д. З., де закон надруковано. В самому законі може бути зазначено, що він до оголошення переводиться в життя або по телеграфу, або через посланців.

16. Ухвалені закони оголошуються Державним Секретарем і ним же зберігаються.

17. Коли Державна Народня Рада не функціонує, Рада Народніх Міністрів в необхідних випадках може ухвалювати постанови, що вимагають для свого видання законодавчого шляху; ці постанови, після затвердження Головою Директорії та оголошення звичайним порядком, набирають силу закона (15, 16 ст.). Такі постанови поступають поза чергою на перше чергове засідання Державної Ради для затвердження.

В випадку незатвердження таких постанов Д. Н. Р. вони втрачають обов'язуючу силу після оголошення про це на загальних підставах (ст. 15).

18. До скликання Державної Народньої Ради всі права і обов'язки її покладаються на Раду Народніх Міністрів.

V.

Про Верховне Керування озброєними силами У. Н. Р.

19. Верховне Керування озброєними силами У. Н. Р. належить Голові Директорії, як Головному Отаманові і виконується виключно через Військового Міністра, Начальника Генерального Штабу, та Генерал-Інспектора Військ У. Н. Р.

За всю військову справу Військовий Міністр відповідає перед Радою Народніх Міністрів і перед Державною Народною Радою.

Всі акти Верховного Керування озброєними силами У. Н. Р. набирають сили лише після контрасігнатури їх Військовим Міністром.

20. Під час війни для командування Дієвою Армією У. Н. Р. призначається Головним Отаманом по пропозиції Голови Ради Народніх Міністрів і по ухвалі Радою Народніх Міністрів, Командуючий Дієвою Армією.

21. Начальник Генерального Штабу та Генерал-Інспектор військ призначаються Головним Отаманом з пропозиції Голови Ради Народніх Міністрів з кандидатів обраних вищою Військовою Радою і ухвалених Р. Н. М. Звільнення їх провадиться в такому ж порядку.

22. На посади Командуючих Дівізіями, Корпусами, групами і на посади інших осіб перших 4-х класів відповідне Начальство пропонує Військовому Міністру кандидатів.

Військовий Міністр про намічення ним кандидата докладає Раді Народніх Міністрів. Ухвалена нею кандидатура подається на затвердження Головного Отамана.

23. Для попереднього розгляду законопроектів і остаточного розв'язання в межах закону адміністраційно-організаційних та господарчих питань, по справах озброєних сил Республіки, а також для координації діяльності Військового Міністра, Начальника Генерального Штабу та Генерал-Інспекторів Військ утворюється Вища Військова Рада.

24. В склад Вищої Військової Ради входять:

Військовий Міністр, Начальник Генерального штабу, Генерал-Інспектор, три Міністри, делеговані від Ради Народніх Міністрів, чотири члени з призначення, в тому числі і Голова Вищої Військової Ради і в справах фінансово-господарчих Державний Контрольор з правом дорадчого голосу.

Примітка: Під час війни в засіданнях Вищої Військової Ради бере участь з правом дійсного голосу Командуюча Армією, або його представник з вищих військових посад.

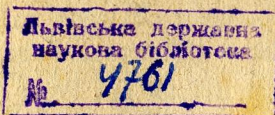
25. Голову вищої Військової Ради і членів з призначення затверджує на оден рік Головний Отаман з кандидатів, що їх спільно намітили Військовий Міністр, Начальник Генерального штабу і Генерал-Інспектор Військ та ухвалила Рада Народніх Міністрів.

VI.

Заступництво Голови Директорії.

26. Коли Голова Директорії не зможе виконувати своїх обов'язків через хворість, від'їзд та з інших причин, то його часово з ухвали Державної Народньої Ради заступає Голова Державної Народньої Ради, якій виконання своїх обов'язків на той час покладає на Заступника Голови Д. Н. Р.

Примітка: До скликання Д. Н. Р. зазначене в § 26. заступництво Голови Директорії, з ухвали Ради Народніх Міністрів, надається Голові Ради Народніх Міністрів, який виконання своїх обов'язків на той час покладає на заступника Голови Ради Народніх Міністрів.

Рл 4761 у

Проект
Закоуу